

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **JUDr. J. P.**, správce konkurzní podstaty úpadce J. s. B., a. s., proti žalovanému **Finančnímu úřadu v Jihlavě**, Tolstého 2. Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2004, č. j. 30 Ca 68/2003 – 26,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2004, č. j. 30 Ca 68/2003 – 26, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení výše označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla jako opožděná odmítnuta žaloba podaná proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2002, č. j. 124508/02/314911/9055, kterým bylo rozhodnuto o reklamaci žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2002, č. j. 115091/02/314911/9055.

Důvod pro podání kasační stížnosti spatřuje stěžovatel v § 103 odst.1 písm.e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), a tvrdí, že v řízení před žalovaným správním orgánem zastupoval stěžovatele jeho zástupce Ing. V. M., a to na základě udělené plné moci ze dne 28. 11. 2002, jež byla žalovanému téhož dne doručena. Na základě plné moci byl zástupce stěžovatele oprávněn nejen k podání reklamace, což žalovaný akceptoval, ale i k tomu, aby mu bylo doručeno rozhodnutí o tomto opravném prostředku, což žalovaný učinil, když zástupci stěžovatele zaslal rozhodnutí o reklamaci, které mu bylo doručeno dne

23. 12. 2002. Žalovaný však nepředložil soudu úplný spisový materiál obsahující založenou plnou moc pro zástupce stěžovatele. Na důkaz stěžovatel předkládá kopii plné moci, zaslané žalovanému, jež je opatřena otiskem jeho prezenčního razítka s datem 28. 11. 2002.

Na základě výše uvedeného navrhuje zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2004, č. j. 30 Ca 68/2003 – 26, a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k důvodu kasační stížnosti uvedl, že krajskému soudu postoupil kompletní spisový materiál k projednávané věci, přičemž plná moc udělená zástupci stěžovatele Ing. V. M. byla součástí daňového spisu. V současné době žalovaný nemůže prokázat předložení sporné plné moci krajskému soudu a vyvrátit tak námitku neúplnosti předkládaného spisového materiálu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Brně v mezích důvodů uplatněných ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud považuje za vhodné předeslat, že není jeho úkolem znovu komplexně posuzovat otázku zákonnosti rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta reklamace stěžovatele, podaná jako opravný prostředek dle § 53 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, proti postupu žalovaného při placení a evidenci daní, nýbrž má posoudit, zda předchozí řízení trpělo vadami spadajícími pod vymezení v § 103 odst. 1 odst. e) s. ř. s. tvrzenými v kasační stížnosti, popřípadě některými dalšími vadami, k jejichž přezkumu je Nejvyšší správní soud povolán v řízení zahájeném podanou kasační stížností z úřední povinnosti.

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně stěžovatel napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2002, kterým bylo rozhodnuto o reklamaci stěžovatele ze dne 5. 12. 2002, podané proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2002 o převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty na úhradu nedoplatku na dani z příjmu právnických osob (§ 64 odst.2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků). Jak vyplynulo z předloženého správního spisu, reklamaci podal zástupce stěžovatele Ing. V. M., kterému bylo dne 23. 12. 2002 doručeno rozhodnutí žalovaného o reklamaci; toto rozhodnutí bylo doručeno též stěžovateli a to dne 17. 12. 2002.

Dne 20. 2. 2003 podal stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně.

Krajský soud žalobu stěžovatele odmítl jako opožděně podanou. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že dle doručenky založené ve správním spisu bylo stěžovateli rozhodnutí žalovaného doručeno již 17. 12. 2002. Ing. M., kterému bylo rozhodnutí žalovaného doručeno dne 23. 12. 2002, nezastupoval dle názoru soudu stěžovatele v řízení před správním orgánem, neboť ve správním spise nebyla pro něj založena plná moc. Protože Ing. M. nebyl dle soudu zmocněn k převzetí napadeného rozhodnutí, je den, kdy mu toto rozhodnutí bylo doručeno, irelevantní pro posouzení včasnosti žaloby.

Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, zda byl stěžovatel v řízení před správním orgánem zastoupen zmocněným zástupcem. Obě strany shodně tvrdí, že Ing. M. od 28. 11. 2002 zastupoval stěžovatele v řízení před správcem daně, a to na základě plné moci, udělené mu téhož dne stěžovatelem. Kopii plné moci opatřenou otiskem prezenčního

razítka žalovaného předkládá stěžovatel jako důkaz pro toto řízení, žalovaný tvrzení stěžovatele ve svém vyjádření ke kasační stížnosti potvrzuje. Na základě výše uvedeného lze proto považovat za prokázané tvrzení stěžovatele o tom, že byl v daňovém řízení před správcem daně zastoupen Ing. M. Den, kdy bylo zástupci stěžovatele doručeno ve smyslu § 17 zákona o správě daní a poplatků rozhodnutí žalovaného t. j. 23. 12. 2002 je tedy dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty pro podání žaloby dle § 72 s. ř. s. Protože tato skutečnost byla dovoditelná i z obsahu správního spisu a nebyla mezi účastníky řízení sporná, přitom stěžovatel vymezil meze a rozsah přezkumné činnosti soudu způsobem dostačujícím, byly splněny všechny podmínky k tomu, aby se soud mohl věcí zabývat meritorně. Nedostatek spočívající v neúplnosti spisového materiálu žalovaného, který měl soud při svém rozhodování k dispozici, nelze přičítat k tíži stěžovatele.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byl dle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnut návrh stěžovatele, je pro nedostatek důvodů nezákonné, a proto podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí tohoto soudu zrušil a věc mu vrací k dalšímu řízení.

V novém rozhodnutí rozhodne Krajský soud v Brně i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu